

Ohlášky – neděle 19. 5. 2024

Dnes prožíváme **Slavnost Seslání Ducha Svatého** – končí doba velikonoční.

- Pondělí 20. 5. – **Památka Panny Marie, Matky církve**
- Čtvrtek 23. 5. – **Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze**
- Příští neděle 26. 5. 2024 bude **Slavnost Nejsvětější Trojice**.

- V měsíci květnu se konají **májové pobožnosti** ve všední dny přede mší svatou.
- Ve čtvrtek 30. 5. 2024 bude **první svatá zpověď** dětí, které půjdou k prvnímu sv. přijímání.
- 31. 5. – 2. 6. 2024 Hájek u Prahy – Škola Marie.
- Farnost Teplice připravuje poutní zájezd do **Medžugorje** v termínu **23. - 29. září 2024**. Navštíví i Brelu, Baška Vodu, Mostar, Makarskou a poutní místo Veprič. Poutí organizuje CK Teplická Rekrea s.r.o. Bližší informace o programu včetně ceny zájemci pište v následujícím týdnu na **farnost.teplice@dltm.cz**

Jarní a letní akce v naší farnosti:

- 26. 5. 2024 ve 14:00 **pout' Sulejovice** (Nejsvětější Trojice) – farní zahradní slavnost.
- 2. 6. 2024 v 9:00 bude v naší farnosti **první sv. přijímání dětí**.
- 2. 6. 2024 **Slavnost Těla a Krve Páně** – průvod po náměstí.
- 7. 6. 2024 Noc kostelů
- 21. 6. 2024 Chvály na Osmičce
- 22. 6. 2024 Svatohubertská mše se skupinou lesních rohů – Lovosice
- 4. 7. 2024 pout' na Klimentek
- 25. 7. 2024 v 17:00 pout' ke cti sv. Anny, Radostice u kapličky.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
středa od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a čtvrtek od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 24 (2024)
19. 5. 2024

Slavnost Seslání Ducha Svatého

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

22. Víra v nemožné (Opravdu věříš v zázraky?) IV

Eucharistie je zázrak (2. část)

Ve Francii v jedné malé farnosti v noci 26. května 1608 přišel jeden věřící na noční adoraci Nejsvětější svátosti. Byly prý tři hodiny ráno. Byla tam svíčka, která zapálila ubrus na oltáři. Ale požár z nevysvětlitelných důvodů uhasl. Farník viděl, jak svíčky způsobily oheň a shořely, ale požár ustoupil. Monstrance se objevila jakoby zavěšená ve vzduchu nad ohněm a zdálo se, že neutralizuje uhlíky. Tisíce lidí byly přítomny tomuto zázraku, který trval několik hodin. Opustíme nyní tento výjimečný úkaz a věnujme se každodenním zázrakům. Jsou to Boží úsměvy. Všechny naše skutky lásky, odpuštění a smíření jsou zázraky. Můžeme oslavovat Boha a říct, že koná velké věci skrze malé.

Bílý šátek

Tady je příběh bílého šátku, kterému také říkám „Modlitba uzdravení“: Jeden dvacetiletý mladík pošpinil své rodiče. Šlo o záležitost, která rodičům zničila pověst. A otec řekl Janovi, který se špatně choval: „Jane, vypadni! A už se sem nikdy nevracej!“ A tak Jan odešel, cítil se zničený, ale odešel. O několik týdnů později ho začaly šírat výčitky a řekl si: „Já jsem opravdu špína a darebák, musím tátů požádat za odpuštění.“ Ale měl takový strach, že ho otec vyhodí z domu, že mu raději napsal: „Tati, opravdu jsem vás pošpinil, žádám tě za odpuštění. Chtěl bych se vrátit domů. Píšu ti, ale nedám sem adresu. Moc se bojím, že řekneš ne. Jestli mi odpustíš, pověš bílý šátek na jablono před domem, prosím Tě. Viš, myslím tu alej jabloní před domem. Pověš bílý šátek na poslední jablono.“ Za nějaký čas řekl svému bratrovi a příteli Markovi: „Prosím tě, Marku, pojď se mnou. Musím to vědět. Uděláme to takhle. Odvezu tě až domů. Pět set metrů od domu převezmeš řízení, já si sednu vedle tebe na místo spolujezdce. Zavřu oči. Ty pomalu projedeš aleji. Zastaviš. Když tam bude bílý šátek, půjdu do domu... Když ne, už se nikdy nevrátím.“ Jak řekli, tak udělali. Pět set metrů od domu předal Jan volant Markovi, posadil se na místo spolujezdce, zavřel oči a auto pomalu projelo alejí jabloní až k poslední jabloni před domem. A Jan se se zavřenýma očima zeptal Marka: „Prosím tě, Marku, jsi můj kamarád a bratr, řekni mi, jestli táta pověsil na jablono před domem bílý šátek!“ A Marek mu odpověděl: „Ne, Jane, není tu šátek na jabloni před domem, jsou jich tu stovky po celé aleji...“

Bratři a sestry křesťané, katolíci, protestanti, pravoslavní, muslimové, židé, buddhisté, ateisté nebo agnostici, buďte milosrdní. Ať se to ve vašem srdci jen hemží bílými šátky. Tak budete konat zázraky každý den.

23. Rozmnožení chlebů (Objev dar, který ti dal Bůh)

Potom odešel Ježíš na druhý břeh Tiberiadského jezera v Galileji. Šel za ním velký zástup, poněvadž viděli znamení, která činil na nemocných. Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. Byly blízko židovské svátky velikonoční. Když se Ježíš rozhlédl a viděl, že k němu přichází četný zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?“ To však řekl, aby ho zkušel; sám totiž věděl, co chce učinit. Filip mu odpověděl: „Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“ Řekne mu jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra: „Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co je to pro tolik lidí!“ Ježíš řekl: „Ať se všichni posadí!“ Na tom místě bylo mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdělil sedicím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se nasýtli, řekl svým učedníkům: Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo nazmar! Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů po jídle zbyly. Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, řkali: „Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!“ Když Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho povolali králem, odešel opět na horu, zcela sám. (Jan 6,1–15)

Za Kristem vždycky chodily davy. Velmi lidi fascinoval. Jakmile se někde zastavil, hned za ním přicházeli, mlčeli a poslouchali ho. Nebylo to proto, že by byl krásný jako Alain Delon. Přitahoval davy, protože v něm byla láska. Fascinace, kterou vzbuzoval, pocházela z lásky, kterou měl ve svém srdci. Vyzářovala z jeho osoby, když kázal. Měl asi dobrý hlas, protože v té době nebyly mikrofony. Ti lidé měli hlad. Co by se jim dalo dát k jídlu? V okolí nebyl žádný „McDonald“. Tedy naštěstí. Kdyby teď Ježíš přišel do pouště, byla by tam dobrá desítka obchodníků s hranolky, sendviči, sladkostmi a limonádami. Tam byl jenom Kristus! Fungoval jako skutečný pojizdny McDonald. Zeptal se, kolik chlebů je k dispozici. Našli se tři nebo čtyři chleby a pár ryb. Tak je zmnožil. To evangelium mluví o našich darech. Pán nám říká: „Vyjdi s tím, co máš.“ Neposlal karavanu velbloudů, aby dojeli pro chleba a ryby do nejbližšího města. Smyslem toho evangelia je, že Kristus použil, co měl při ruce. Na nás je, abychom mu to přinesli. Pán zmnoží to, co máme, pokud si uvědomíme, že všichni máme své dary.

Vidím to u našich mladých. Dostanou se k nám s pěkně tlustým spisem od soudu. Mám tam teď jednoho, který posbíral sedmnáct obvinění. Představil se slovy: „Jsem černý jako havran!“ Tak jsem mu ukázal ty bílé holuby, co máme na našem provensálském statku, a řekl mu: „Podle mě jsi bílý jako oni.“ Musíme využívat naše dary. Máme

určitě nejméně jeden, ale většinou ještě víc. To jsou naše chleby a ryby. Tak nás Pán stvořil. Využívejme tyhle dary pro sebe i pro druhé. Každý dostává dary a měl by je rozdávat, jak to zvládne. Nezávidíme nikdy druhým jejich dary. Naším problémem bývá, že druhé kritizujeme, místo abychom je obdivovali, protože jsme závistiví. (z knihy Guye Gilberta *Evangelium podle svatého lotra – 2. kapitola Světlo evangelia*)

Texty k rozjímání – 7. týden v mezidobí

Neděle 19. 5. – Jan 20,19-23:

Duch Svátý je třetí osobou Nejsvětější Trojice. Propojuje, provazuje, bytostně spojuje Boha Otce s Bohem Synem. Snad si lze představit dvojici lidí, kteří sdílí vzájemně lásku, ale v Bohu je touto vzájemnou láskou někdo! Proto je toto proudění lásky absolutní. Nejde o emoce, ale o žár srdce obdarovávající druhého. Boží láska není destruktivní, ale obohacující. Otec se Synem vzájemně sdílí Ducha Svátého. Proto je Duch Svátý nejvyšším znamením, dárce, tvůrcem jakéhokoli živého vztahu. Je „vydechovaným“ životem, je zdrojem stvoření, je pravou moudrostí. Duch Svátý je dán i nám, protože jediné v jeho moci můžeme Bohu odpovědět na jeho pozvání. Není to pouhá teorie, Bůh nabízí svého Ducha každému, kdo přijal Ježíše. A kdo je připraven žít z Ducha, zakusí Boží vedení, Boží sílu i pokoj.

Pondělí 20. 5. – Jan 19,25-34:

Mocný příslib i úkol být syny v dnešní době: kdo se odváží vytrhnout nás z náručí milované Matky?

Úterý 21. 5. – Jak 4,1-10:

Na první pohled jednoduché. Čím rozhodněji se vzepřu zlu, tím víc se přiblížím Bohu. On, který mě má „žárlivě rád“, si mě nenechá ze své ruky vytrhnout.

Středa 22. 5. – Jak 4,13-17:

Při jakémkoli plánování si chci připustit vlastní omezenost. Ono to prospěje i těm, se kterými spolupracuji. Budu totiž pokornější...

Čtvrtek 23. 5. – Mk 14,22-25:

Kněz na místě Krista zve k Jeho stolu. Budu prosit, abych s těmi, kteří na sebe vzali toto poslání, dokázal vytvářet pevné společenství!

Pátek 24. 5. – Jak 5,9-12:

Dnes, kdy si mnozí zvykli mluvit nejasně, může rozhodnost „ano – ne“ opravdu působit svěže! Chci si to vzít k srdci.

Sobota 25. 5. – Jak 5,13-20:

Záchrana a uzdravení, při kterém hraje významnou roli společenství církve. Kéž víc ocením společenskou stránku uzdravování: slavení svátosti nemocných ve farnosti i kající bohoslužby...